

Передплата на „Буковину“

платна в Чернівцях:

в Австро-Угорщині: на щільний рік 24 кор., на пів року 12 кор., на четверть року 6 кор., на місяць 2 кор.

в Росії: на щільний рік 12 карбованців, на пів року 6 карб.

в інших державах: на щільний рік 40 фр., на пів року 20 франків.

Для місць і селян буде виходити „Буковина“ раз на тиждень під неділю і коштувати буде на щільний рік 4 К., на пів року 2 К., на четверть року 1 К.

Поодиноке число 10 сотиків.

Оголошення коштують по 10 сотиків від одношальтової стрічки або її місця дрібним друком (петіт). При кількоразових або при річних замовленнях значний опускати.

БУКОВИНАОрган української поступової партії на Буковині,
виходить що дніж крім неділі і суботи.

Редакція, адміністрація і експедиція

„Буковину“

в Чернівцях, ул. Петровича число 2.

Число телефону 176.

Адрес для телеграмм: „Буковина“, Чернівці.

В справах редакційних можна устно порозумівати
ся що дні від 10—11 рано і 2—3 пополудні
крім неділі і суботи.Надіслане по 40 сот. від стрічки, при частіших замовленнях відповідній розбір. Рекламації неопечатані вільні від порта. Рукописи авторства ре-
дакції лише за попереднім застереженем і за-
лученем поштової належності.Циркулярі які прилоги коштують по 2, 3 і 4
сотики від штуки.Належністю за аванси марками поштовими не
приймається.**Ще слово оборони.**

Д. Лозинський додає в ч. 33 „Діла“ ще кілька слів до своєї „розмови“ з нами де каже, що нам мабуть ще не зовсім ясна ріжниця межи радикальними ідеями в широкім а партійнім розумінню, коли ми д. Лозинського, анархіста, звемо радикалом в партійнім галицько-буковинським розумінню. Д. Л. вибачить, нам ся ріжниця зовсім ясна, ми не знали лише, що д. Л. анархіст а не радикал. Ось і весь наш гріх.

Д. Л. каже далі, що „Буковина“ не розуміє, що підставою в іншій політиці в внутрішній розвиток суспільності, і коли радикальні ідеї відбилися корисно на внутрішньому розвитку нашої суспільності, то невдач віншної політики не можна приписувати радикальним ідеям, тільки іншим постороннім причинам, — в Галичині тій простій причині, що в міру розвитку нашої суспільності мусить кріпшати польський гнет, бо ж се ціль польської політики здавити розвиток нашого народу, як перешкоду до відбудованих історичної Польщі.

Так розумує д. Л. Ми ж позволимо собі супроти сего вказати на ріжницю, яка по нашій думці є межи ідеями а способами здійснення тих ідей, себто межи провідними думками а тактикою в політиці. І на підставі сеї ріжниці, яку д. Л. затирає, съмімо бути тої думки, що успіх політики залежний найбільш від тактики, значить від способу, в який ідеї здійснюють. І тому то ми съято переконані, що радикальна тактика для нас непридатна, а що найменше передчасна бо, як сказано було, до такої борби наша суспільність ще не підготовлена, як слід, а по друге

та нерівна борба стає тим тяжішою, що якраз радикальний спосіб провадження тої боротьби дає ворогові хоч позірну нагоду і причину кликати собі на поміч можний чинник, яким є властивість державна.

I особливо тим чином Поляки заслугують Русинів у Галичині і здійснюють свої ідеї зручною тактикою, помимо сили яку мають і так. А знов радикальна по-літика Чехів і Німців дає нам наглядний доказ на те, що має надіяти си від радикальної тактики такий ще слабий народ як напр. Тому то по нашій думці поступові ідеї, а навіть радикальні, могли мати благодатний вплив на внутрішній розвиток нашої суспільності, але успіх віншної політики тої суспільності залежний не тільки від її внутрішнього розвитку, але безперечно й від способу, як вона провадить ту політику назверх. І в тім ширім переконаню „Буковина“ противна радикальній тактиці і пише те, що уважає за правду, в чим не захитали єї віводи д. Лозинського.

Остав нам відповісти д. Л.—му ще на заміт, що ми „викручуємо“ ся від закиду „свідомої неправди“, яку написали про утечу радикалів з Галичини. Д. Л. вчіпився іменно слова „найостріші“ радикали і каже, що „під найострішими“ Русинами—радикалами можна розуміти тільки ініціаторів пропаганди радикальних ідеїв, провідників в радикального руху.“ Не треба чайже й спорити про те, чи розуміє д. Л.—ого є єдино можливе, коли зважити, що і на Буковині є люди, що знають історію радикального руху іменем ініціаторів; ми ж знали, що „Буковину“ читати муть, як бачимо, й провідники того руху, що на її статі обізвуться, як бачимо, й радикальні газети; отже що ми не могли ніяк під най-

острішими радикалами розуміти тільки ініціаторів і тих провідників радикального руху, яких дякуючи сему руху знають по імені навіть гімназисти. Під найострішими радикалами розуміли ми тих, що ізза свого надто острого радикалізму попали в конфлікт із своїм начальством і мусіли спасати ся перед переслідуваннями. Сам д. Л. виводить трохи далі нестійність своєї дефініції „найострішіх радикалів“, пишучи, що „між ініціаторами пропаганди радикальних ідей та провідниками радикального руху в Галичині не було людів на урядовій службі“, а власне із всего контексту нашої статі виходить, що ми говорили тільки про радикалів, що були на публичній службі. Коротко д. Л. поступив собі зовсім після звісної рецепції: Напиши мені три стрічки, а я тебе за них віддам на шибеницю. Д. Л. хотів повісити „Буковину“ за „свідому неправду“, ну і найшов гачок. Та чи й сей гачок такий сильний, за якого єго уважає д. Л., про те съвідчить єго ж таки фейлтон в З. ч. „Громадянин“, що й ініціатори радикального руху мусіли кидати рідну країну. Та годі, а то д. Л. готов накинути ся на нас ще гірше...

На остаток д. Л., що жадав від нас конче імен відзначних радикалів, котрі перейшли на Буковину, дуже гніває ся, що ми сказали, що він сам о те старався. Ми й оправдали зараз таки сей крок. Сенім самим спровоковане „зводжене полеміки на особисті справи“ називає д. Л. тепер неджентельменським і наводить історію свого листу в тій справі, про який довідуємося з „Діла“ по раз перший, бо про єго охоту прийти на Буковину знали ми від тутешніх радикалів, що про се говорили.

Отсе наша відповідь на напасти д. Л.

Карль Жід.

Пророцтва Фурієра.

(Дальше).

Продаючи по такій ціні, капіталісти, що основують підприємство, мають ще дуже значний заробок 16 до 17 проц. Якби такі кухні були зорганізовані на кооперативних основах, могли би дати такий самий заробок, або, як о те ходить, могли більшу порцію — і так досить низьку — ще більше знизити. Се вже практикується. Я не сумніваюсь, що подібні кухні устроють колись всі консумційні спілки. Кооператисти прийдуть в кінці до заключення, що для них далеко вигідніше діставати в кооперативній кухні готовий котлет, варену барбелою, яєчницю, чим купувати всі ті предмети в сирім стані і більше, або менше чисто приготувати їх дома і то буде далеко вигідніше, харч буде смачніший і обійтися значно дешевше. Окрім того покаже ся, що ті кухні дуже важкі для робітничих родин, де жінка, занята в фабриці, не має часу варити їсти.

Що ще хотів сяягнути Фурієві своїм фальяшом? Приют для дітей! Але і се може здійснитись без фальяшом. В богатих містах в заведеннях, звані яслами, діточими приютами і т. і., в яких таксамо, як в пуполаті і бамбінаті Фурієра діти знаходять приют в той час, як їх матері заняті в фабриці. Пряда, що ті заведення носять еконо-

мічний характер, але їх могли б устроювати і кооперативні асоціації.

I так бачите, що друге пророцтво Фурієра вже на дорозі до частинного здійснення через окремі заведення, які більше або менше входять в круг ділання кооперативних асоціацій, а на їх істнованні не впливає необхідність загального життя. Якби вони мали повести нас коли-небудь в фальяш, то, по крайній мірі, будуть вести поволі, лишаючи нам багато часу до підготовлення себе до того.

III.

Фальяш згідно з системою Фурієра не повинна була бути просто консумційною асоціацією, що улекшує істновання. Вона повинна бути передовсім асоціацією, що доставляє на спілкових умовах припаси до їди а інші предмети потрібні для членів, а також товари для продажі.

Ся асоціація повинна була повести за собою знищеннє наємної роботи. Якже зробила би вже так великий переворот?

Новіший промисл знає лише два види роботи. Той, що працює в домашнім промислі і в дрібнім хазяйстві, робить самостійно на своє ризико.

Він продавє продукт своєї праці безпосередно публіці. Се автономні промисловці. Таким є музикант, що обробляє свій кусник землі, і швець, що робить в своїй майстерні

В великом промислі, або в великому хазяйстві робітники, зібрани в сотнях, а деколи навіть в ти-

сачах, роблять на хазяїна, або на більшу компанію. Се — наємні робітники.

Але кождий з тих двох видів промислу має великих недостатків.

Перший, малий промисл, не відповідає вимогам нового промислу, який наслідком примінення машин вимагає співділення все більшого числа рук.

Другий вид, промисл при помочі наємних робітників, ще гірший. Я не маю цілком наміру повторювати ріжних говірок, що ті громадні майстерні се тюрем, в яких капіталісти експлоатують робітників, що наємна праця се пережиток робства панщини — я скажу тільки, що при тій системі енергія і способність робітника ніколи не проявляється в своїй силі. Досьвід і здоровий розум доказують, що чоловік, роблячи на другого, ніколи не вкладає в діло тільки замислування і любові, як роблячи на себе.

Ось перший великий недостаток наємної праці. Не важко також зрозуміти, що така система мусить викликати необхідний конфлікт між інтересами хазяїна, або капіталіста, а інтересами наємних робітників. В самій річ інтерес хазяїна або компанії — дістати максимум праці за мінімум платні, а коли інтерес наємного робітника очевидно в тім, щоб дістати максимум платні за мінімум праці — ось другий недостаток наємної праці.

На щастя можлива ще третя форма промислу, яку однак різко примінюють. Припустім, що десь, що робітників одної професії, пр. друкарів

Піддавамо її під громадську контролю, якої не лякаємося, бо робимо громадську роботу після нашого найліпшого знання і сумління. Тому і тільки тому займаємося злобними закидами, немов би ми писали съвідому неправду. Сим і кінчимо нашу розмову з д. Лозинським.

По Україні.

* В половині с. м. в житомирському окружному суді розглядалась одна цікава справа. На суд прийшло і кілька представників преси. Але не всі вони сісти за столики, як до них підійшов судовий пристав Туркулевич і сказав: „Тут не можна сидіти, тут сядуть експерти“. — А де же можна? — с питали вони. „Не знаю, не мов діло“. І засперечались. Далі пристав пішов і сказав предсідателю суда, що газетарі просять собі місця. Перегодя він прибіг такий задоволений. „Знайдіть собі, панове, самі столиця на стільці, а я не повинен“. — рішучо відказав він і заспокоївся.

* 14. лютого ранком, за дві верстви від Дубна покарано на смерть двох канонерів 32 артилерійської бригади — Нижегородова та Уськова. На смерть їх було засуджено за розбішацький напад ще 1907 року з думкою пограбувати та вбити трох Жидів у с. Козлику, ровенського пов.

Коло 8. год. рано на місце карти приїхало начальство, котре по закону повинно бути при карі, ряд поліцейських, команда і один ескадрон чугуївського полка. Засуджених по одиції привезли санями під вартю. Нижегородовувесь час перед карою був дуже засмучений, а Уськов бадьорився. Як мали вже Уськова вішати, то він розпрощався з товаришами-салдатами, побажавши їм „щасливо добути службу, і щасливо вернутися до дому, а ми, додав він, йдемо в сиру землю“. Тут кат зручно накинув на обох засуджених петлі і вони повисли. Але через кілька хвилин Уськова петля зірвалась і він падаючи, став на ноги. Кат проворно підсочив до него і накинув йому другу петлю і кара таки стала.

* У Львові заснувалося дія 14. лютого с. р. „Відроджене“, українське протиалькогольне товариство. Діяльність сего товариства розтигається на Галичину, Буковину і взагалі краї заступлені в австрійській раді державний, а його цілю є: визволити український народ спід впливу алькоголью через цілковиту повадерність від напітків, що містять в собі алькоголь а також інші забурюючі середники, уважаючи юю повздережність за конечну підйому до духового, матеріального і фізичного дівигнення українського народу. До осягнення наміреної цілі буде змагати товариство такими способами: уладжувати виклади, відчити і дискусії, поучаючи о шкідливості алькоголью та інших се-

редників задурюючих; видавати та ширити брошюри і часописи о шкідливості алькоголью, уладжувати протиалькогольні з'їзи, закладати по містах і селах безалькогольні гостинниці, лічити алькоголіків і закладати для них лічниці; уладжувати забави, концерти і прогулки; засновувати філії товариства. Члени товариства діляться на: дійсних і членів-прихильників. Дійсним членом стає кожна особа, котра зложить обіт, що як довго до товариства буде належати, буде повздержутися цілковито від п'яти напітків місцевих в собі алькоголь та що через весь час не буде ними частувати (угощувати) нікого у себе в домі, або де-небудь і котру віділ товариства в члени прийме. Членом-прихильником стає кожна особа, котра не уживає постійно напітків місцевих в собі алькоголь, признає шкідливість алькоголью і потребу борби з алькоголем. Дійсні члени платять вписове в висоті коштів продукції грамоти і відзнаки товариства, які кождий дійсний член від товариства одержує. Члени-прихильники платять вкладку, яка виноситься найменше в корон річно. Металеві відзнаки, гарно виконані із написом її емблемом товариства. В кождій громаді, в котрій находитися 10 дійсних членів товариства, може ними бути заснована філія за призначенням головного виділу товариства.

3 внутрішніх справ.

Утворене славянського бльоку в парламенті викликало велике занепокоєння серед німецьких послів. Німці бояться, що цей бльок в порозумінні з неналежачими до бльоку славянськими клубами Українцями і Поляками буде домагатися славянського президента палати.

„Согг. Centrum“ констатує, що в парламенті буде те сторонництво міродатне, яке знайде вихід в язиковій квестії. „Согг.-Centrum“ сподіється, що новозаснована славянська унія схоче піднятися того наміру і внесе окремий проект в парламент.

Новий парламентарний кабінет має бути в найближчій будущності зреаконструований. Між іншим має прийти до зміни міністерства для Галичини, яке форсую „Коло польське“ в цілі повалення Абрагамовича. Між кандидатами вичисляють др. Гломбінського, Дулембу і Залевського.

Крім ревізій переведених у ческих радикалів в Празі переводяться ревізії ще в інших містах. Пос. Къофачеви заборонили прокураторія виїздити з Праги.

або боднарів заводить асоціацію. Припустім даліше, що вони користуються довірою, щоб дістати необхідні капіталі, або що мають до такої ступені енергію та постійність, що особистими щадностями зберуть той капітал. Припустіть ще, що вони, розуміючи добре свої правдиві інтереси, поручать ведене діла найбільше спосібному членові, якому не будуть жалувати платні відповідно до важності його функцій. Бачите, що я припускаю готовість комплексу таких услівель, що не є легкі до здійснення, але можливі на кождий случай. І ось подібна організація представляє те, що називається в інформацію кооперативною спілкою і завдяки цій асоціації наємна праця зникає. Кождий робітник, роблячи на асоціацію, в якій він сам має участь, робить в дійсності на себе. І кождий робітник стає власителем, або що найменше, співлчастителем продуктів своєї праці, бо ті всі роботи, прим. друкарські роботи, чи бочки, продає асоціація. І таким чином, наслідком тієї системи, робітник користується „повним продуктом своєї праці“. Тому можна припустити, що при такій формі промислу робітник проявить максимум своєї робочої енергії, а вічна борба між хазяїном а наємними робітниками сchezne, бо не буде більше ні хазяїна наємних робітників, а рівноправні члени асоціації. Отсюди форму промислу похваляю Фуріє та стрімів до її здійснення:

„Дух власності є найбільше могучим движником для одушевлення цивілізованих народів: без

прибільшування можна уважати працю власителя вдвічі більше продуктивним від праці наємного робітника. Потверджують це щоденні факти: робітники в лінії та неповоротні, як роблять на себе — вони справді є феномени зручності та проворності.“

Першою задачею політичної економії повинно бути видумане способу переміни всіх наємних співлчастителів та інтересованих співлчастителів.

Сю переміну наємних робітників на інтересованих співлчастителів повинна зробити, після думки Фуріє, асоціація, звана фалянг'ю.

Фалянг'я як витворча асоціація, мала би характер звичайної акційної спілки, з тією лише різницею, що у функціонуючих під теперішнім часом екційних спілок капіталі, так основний, як і оборотовий, належали до акціонарів, що не беруть участі в промислі особистою працею, а часто й не обзнакомлені з підприємством, між тим, коли в Фалянзі весь спільній капітал повинен належати до робітників. Очевидно, що на перші часи, Фалянг'я повинна бути постараніся о відповідний капітал на устроєні фабрики, машин і т. і. віддаючи акції, або облігації, які купували капіталісти, але Фуріє сподівався, що завдяки різним комбінаціям, які годі подібно розбирати, кооператисти спроможуться скоро на сплату тих довгів і, відсунувши чужих, стануть акціонерами підприємства.

Заграничний огляд.

— В лондонських кругах уважають напруженою ситуацію між Австрією та Сербією дуже небезичною для Європейського мира — тим більше що в військових російських кругах панує ворожий настрій проти Австрії. Наслідком того домагаються ся сейчасової інтервенції держав, бо мала дрібниця може спровадити війну. „Daily Grafic“ подає вістку, що як досі конференція не зbere ся, Австрія буде мусіла розпочати воєнні кроки.

— В берлінських дипломатичних кругах запевняють, що Австрія не вислала ще вправді ультиматум, але мимо того уважають ситуацію дуже напруженою.

— З Парижа доносять, що тамошній міністер заграничних справ Піхон відбув в трьох поспідних днях конференції з амбасадорами: німецьким, італійським, англійським та російським. На нарадах обговорювано можливість спільної пропозиції в цілі полагодження австро-сербського непорозуміння.

— З Білгороду наспіла вістка, що кабінет Велімеровича подався до димісії. Старорадикали задумують утворити кабінет зложений з провідників всіх партій з Пасічем на чолі. Якби той намір не вдався, Велімерович зреаконструує новий кабінет.

— Болгарський міністер заграничних справ одержав в суботу вістку, що цар Микола рішився призначати Фердинанда королем і приймети його з королівськими почестями, дальше, що Росія звернула ся в тій справі з ініціативою до інших держав. Першу, недокладну вістку про се дістали міністри, які перебували в Ямболі. В поінформованих кругах запевнюють, що тепер признають самостійність Болгарії й інші держави.

— Вістка з Софії про те, що Росія признала Болгарію королівством викликала в Білгороді величезне враження.

НОВИНКИ.

Чернівці, 22. лютого 1909.

Календар. Понеділок, 22. (9.) Никифора, Романа, рим. Стол. съв. Петра. Вівторок 23. (10.) Харлампія, рим. Петра. Дом. Середа 24. (11.) Власія, Теодора, рим. Мотія, Ам.

Справа Мирослава Січинського. Слідчий суддя п. Берсон доручив вже Мирославові Січинському новий акт обжалування. Розправа відбудеться правдою в другій половині марта.

Бомба в Кракові. Передчера о 8 год. вечером в домі в Ринку, де міститься аптека „Під білим орлом“, вибухла бомба. Наслідком вибуху завалили сходи і повилітали віконниці. Поліція позби

— Тоді бідний член Гармонії, що мав лише частину акцій, станове співлчастителем цілого заведення. Він зможе сказати: наша земля, наші хати, наші замки, наші ліси, наші фабрики, наші заводи! Все те буде його власністю, бо він буде мати участь в управі усім движимим і недвижимим майном.

Не треба би, однаке, думати, що Фуріє призначив кооперативні асоціації виключно для робітників, не допускаючи богатих капіталістів до участі в них. Противно він думав (думка в висшій ступені щаслива і глубока), що ті асоціації могли би дати лиши найлучші результати, коли, будучи виключно робітничими або буржуазними, здійсніли представителів всіляких культурних класів.

„Дуже важною річю є те, щоби в склад фалянг'я увійшли люди нерівні так в маєткових, як і в інтелектуальних відношеннях. Фалянг'я, в якій нерівність буде рельєфно вирізнятися, буде найбільше досконале в Гармонії“.

Ось вам нове пророцтво більше прямінне по своему характері, чим попереднє. Чи і воно знаходить ся на дорозі до здійснення?

Висше показав я вам, від кількох ріжнородних услівель залежить розвій продуктивних кооперативних асоціацій. Та не менше можність їхнього істновання доказує той факт, що у Франції та в інших краях вже з'організувались та успішно

рала кусники бомби, аби дійти, чим она була наповнена. Підозрюють, що бомбу підкінув бувший ліборант в загадній антиці, який відгружувався перед двома тижнями антикарови.

Союз руских хліборобських спілок на Буковині „Селянська Каса“, створене зареєстроване з обмеженою порукою дістав від ц. к. міністерства рільництва субвенцію за роки 1907 і 1908 по 7000 корон, а 3000 кор. як одноразову запомогу на уряджене товарого відділу.

Шабля за 250 тисяч доларів! Звісний американський міліардер Пермон Морган закупив симідами від пані Тайлор в Бальтіморе шаблю Вашингтона за 250 тисяч доларів. Шаблю сю мав Вашингтон при собі в р. 1783, коли складав гідність начального вожда сухопутної американської армії. Шабля є незвичайно гарно різьблена із срібною рукоюю.

Горний без вітчини. Дехто гадав би, що для такого письменника як Горкий ціла земска куля вітчиною, а між тим так не є. Правдива його „вітчина“, Росія, жде на нього з вітвертими дверми тюроми. Та се ще не все. Горкий пересидів вже кілька місяців в російській тюрмі і занедував на грудиу недугу. Коли пустили його на волю, перевівся в Італію, до Неаполя для покріплена здоровла. Тепер же російська поліція зажадала, щоби італійське правительство видало їй Горкого, бо проти нього ведеться доходження. Італійське правительство, послідними часами трохи заприязнене з Росією, було ще на стільки куртуазне, що — як подають депеші, веліло йому лише оставити межі Італії. Де йому тепер глядати вітчини, коли майже всі держави „заприязнені“ з Росією. Навіть республіканська Франція заприязнена, там скоріше мають захист всякі Азеви, як борці за волю. Знаємо теж, що і республіканська Швейцарія послідними часами не лішила в трактованю борців за волю. Остає ще одна вільна нова земля, Америка. Але і там вже був Горкий, а свободні горожани свободної Америки (в Злучених Державах) показали йому на першій привіт американський „кодекс моральності“. „Corriere d’ Italia“ пригадує, що минулого року італійська поліція слідила Горкого під час його побуту в Римі і жадала від него, щоби виїхав з вітчизни. В суті речі ходило о се, щоби Горкий опустив Італію перед приїздом царя. Тепер та часопис коментуючи приказ арештовані Горкого, констатує, що Горкий находит ся на острові Капрі і каже; російське правительство буде мусіло жадати видалення Горкого, однак маємо надію, що се не нарушить приязних відносин між Росією і Італією.

З черновецького університету. 20 с. м. скінчився в тутешнім університеті перший семестр шкільного року 1908/9. Вписи на літній семестр зачинаються 22 с. м., а кінчать ся 8. марта.

Взаємне убийство. При артилерії в місті Любліні служили „цугсферер“ Рудольф Вальцок і капітан Когой. Були вони дуже сердечними приятелями і на своє нещастя залибились у одній дівчині. Але хоч були щирими другами, тут один другому не хотів уступити. Один казав, що не годен буде жити без любої дівчини, а другий теж саме. Довшій час мучились любовю в одній „мілії“, а нарішті, коли сього їм було вже за богато, постановили покінчити з любовю, рішили відобрести собі життя. Одного вечера вернулися від дівчини, а коли в касарні всю спало, підійшли пишком до своїх ліжок, порозпинали ся до сорочки, забрали службові

функционують аналогічні асоціації. З істнуючих асоціацій найзнаменитіший в загаданій вже фамілістів в Гізі.

Правда, організувати продуктивні асоціації багато трудніше, ніж консумційні. Та досьвід показав, що послідні є найкращим средством до постиження первіх і що цілу справу улекшує си значно, як заводити з початку консумційну кооперацію. Тоді, коли ваше положення достаточно устанавиться, коли вистанете властителями якогось капіталу, буде вам вигідніше хіснуватись власним міном, чим купувати муку. Наміст того, щоб купувати біле, матерій, обуву, ви обчислите, що для вас більше вигідно було бы заснувати свої власні майстерні та фабрики. Знаменита спілка рочдельських піонерів, що розпочала собою історію консумційних спілок робила так: Наперед заложила маленький склепик, що був колискою спілки. Опісля уряджувала та спілка мініни, прядильні, ріжні фабрики і перемінилась в кіньці в продуктивну кооперацію. Всі асоціації повинні піти за приміром своєї старшої сестри.

А окрім того, такий був план Фурієра, фаланстер має бути передовсім „домашною“ себто консумційною асоціацією.

IV.

Заступаючи наємну роботу асоціацію, сподівався Фурієр зробити працю більше привабливою — в чим неошибався. Але як у тої людини зроди-

револьвери і приложили один другому дула до грудей у місці, де товкли ся серця. На команду одного з приятелів, грянули рівночасно два вистріли і оба повалились трупами на місці. Заким збіглися розбуджені вистрілами жовніри, приятелі не давали вже найменших признак життя. Із листів, які лишили до родин, довідались, що згинули із заївчини.

Стан просвіті в Європі. Стан просвіті в по-одиноких державах в Європі показують найясніше слідуючі числа. На 1000 мешканців ходить до народних шкіл: в Росії 42, Сербії 42, Румунії 50, Італії 34, Греції і Болгарії 96, Іспанії 107, Бельгії 124, Данії 123, Австро-Угорщині 140, Франції 143, Швеції 146, Німеччині 147, Англії 150, Норвегії 152, Швейцарії 154, Голландії 160. Одна середня школа (гімназія, семінар учительський) і т. д., випадає в Росії на 120.000 мешканців. Під тим згадом Росію перевисловив одна тільки Сербія, де одна середня школа випадає на 150.000 мешканців. За се в Норвегії одна середня школа випадає всіго на 27.000 мешканців. Один універзитет припадає в Росії на 13,500.000 людей, в Австрії на 4,280.000, Болгарії 3,750.000, Німеччині 2 мільйони 750.000, а Швейцарії на 475.000 людей. На 1000 рекрутів зовсім не вміє читати ні писати в Росії 680, в Румунії 690, Сербії 796, в Італії 307, в Греції 300, в Австро-Угорщині 220, в Бельгії 83, Франції 40, Голландії 21, Англії 10, Швейцарії 4, Данії 2; в Швеції випадає таких, що не вміють ні писати ні читати 8, а в Німеччині 4, але вже на 100.000 рекрутів. З сего видко, що з усіх цивілізованих країв світа цар-батюшка найменше дбає про просвіту і тому то в єго царстві панує найбільша темнота. І не дивниця, що лишили такій кроміншій темноті можуть народи терпіти такі порядки як в Росії.

Записки Бакая. В париській газеті „Matin“ друкуються тепер дуже цікаві записи Бакая. Як відомо, — Бакай служив зразу в охрani, а відтак пристав до революціонерів. В своїх записках він змальовує життя охранi і охраників. Наводимо кілька найбільше яскравих фактів з єго малюнків. В 1905 році на чолі охрани поліції стояв Петерсон. Се, як каже Бакай, була безумовно чесна людина, що ніколи не робила провокаційних виступів. Така поведінка Петерсона не подобала ся єго півладним. Вони не могли скорити ся обмеженю їхньої сваволі. На Петерсона посыпали ся доноси. Через се разом з Петерсом призначено було якогось Я., що намагав ся зовсім інакше вести діло. З початку 1905 року, — оповідає Бакай — одна польська соціалістична партія заснувала бойову організацію. До сеї організації пристало два агенти охрани. — Ш. та А. Згаданий Я. разом з другим чиновником охрани Г., підговарили сих агентів не давати ніяких відомостей Петерсону, а лише їм. Агенти-провокатори згодились. Тоді Я. посилає в Петербург свого товариша Г. до М., що мав високу посаду в охрani з доносом, що Я. тут викрив склад зброй революціонерів та лябораторію бомб. Зробити се він зможе тоді, як Петерсон нічого про се не знати ме. М. сподобалося се се. Таким чином він міг підняти ся на вищу посаду, та ще й скинути нелюбого Петерсона. Порішили всі відомості давати, минаючи Петерсона, прямо в Петербург. Петерсон не зінав про се і дивував ся, чому не одержує відомостей саме тоді, коли революційна боротьба була дуже остра: вбийство йшло за вбийством. На слідстїв виявило ся, що особи, які брали участь в убий-

ствах — були відомі поліції, але вона не робила заходів проти них. Тимчасом, через діяльність Я. серед охраників панувала дезорганізація. Згаданий Ш. і А. нікак не могли викрити зброї. Тоді Я. з своїм товаришом Г., беруться до другої роботи. Вони вмовляють агентів-провокаторів вбити Петерсона. Для сего вони розпустили чутки про злочинність єго, радять, де найкраще вбити єго і т. д. Тільки зовсім випадково се вбийство не зроблено. Тоді Я., умовляє тих самих агентів вбити при помочі революціонерів генерал губернатора Максимовича. Він думав, що вбивство Максимовича зовсім підперве становище Петерсона. Се зробити було дуже трудно. Тоді агенти взяли та й розказали Петерсонові всі вчинки Я. На підставі сих відомостей Петерсон арештував Я. та Г. Пріхів чиновник з Петербурга, розслідував справу. Та так нічого й не вишло Я. і Г. випущені були на волю. Скорі Г. знов поступив на службу. А Я. втерся в Бакинський виділ охрани, де нозабаром устрів в подібне діло. М-ва навіть не потурбували, а Петерсона скоро призначили на іншу посаду. Далі Бакай оповідає про становище варшавської охрани.

Оповістки, іменовання і т. п.

Іменовання. Радниками і начальниками суду іменовані: Гедемін Лисинецький у Важнівцах і Франц Гашлер у Вижніці; радниками суду: Йосиф Бартончик, Агенор Фрайндль і др. Арнольд Леман в Чернівцах; Клавдій Стефанелі в Сучаві; повітовими судиями: Віктор Плонік і Іарабет Гайна в Сучаві, Антін Мігдалі в Радівцях, Андрій Глинський у Вижніці, Франц Залуський в Чернівцах, Бруно Канель в Сторожинці, Рудольф Кох в Чернівцах, суддями: Отто Томович в Кімполуні, Арнольд Шібер в Сторожинці, Василь Рей в Кімполуні а др. Самуїл Браєр в Сереті.

Перші загальні збори тов. „Гімназіальна бурса“ в Вижніці відбудуться в четвер 4. марта у люках товариства „Руска Бесіда“ в домі п-ї Москви. Початок о 6. годині вечером. — Порядок дневний: 1. Справоздання з дотеперішньої діяльності. 2. Вибір виділу. 3. Вільні внесени і запитання. О численній участь просить ся. Михайло Іванюк, голова.

Датки і жертви на Гімназіальну бурсу у Вижніці зложили дальше Вп. Панове і Пані: о. Стефан Маланчук 1 К, Методій Огороднік 12 К, Нотар Клюгер 5 К, Семен Кульчицький 10 К, Марія Гірш 2 К, др. Блявкопф 60 К, Марія Вітенко 18 К, Йосиф Іванік 5 К, Марко Фльора 2 К, Панталимон Виноградник 10 К, др. Фернбах 2 К, Летовський 32 К 70 сот., Вол. Ясенецький 4 К, Адольф Файкс 2 К, Кароліна Файке 1 К, дрібні датки 6 К 65 сот., американські Русини 100 К, др. Сошин 22 К, о. Ер. Лисинецький 5 К, Володимир Галицький 4 К, др. Теодот Галіп 10 К, з судової злагоди 10 К, акад. тов. „Січ“ 80 К, п-ні Шадковська 22 К 50 сот. (складка), Прокоп Войко зібрає на весілю у Чорногузах 5 К.

З Буковинського Бояна. Проби на шевченківський концерт відбудують ся що вівтаріка і суботи від год 6—7 вечером. З огляду на те, що концерт має відбудутися з кінцем марта і час вже короткий, просить виділ всіх членів являтися точно на пробах. За виділ товариства: др. В. Гузар, голова, С. Іванюк, писар.

Із штуки і літератури.

Репертуар міського театру. Вівторок 23. „Der Rastelbinder“, середа 24. „Die Liebe wacht“, четвер 25. бенефіс капельмайстра Ганса Мона „Die Bohème“ опера в 4. діях Пучінього, п'ятниця 26. представлена на дохід „Робітничого Дому“ „Die Jüdin“, субота (по пол.) VI. представлена для учнів „Othello“, (веч.), „Moral“ комедія в 3. діях Тома, неділя (по пол.) „Die Puppe“.

Телеграми „Буковини“.

Чернівці, 22. лютого 1909.

Білгород (Кб). Вісти австро-угорської преси про надзвичайні військові зарядження і про скріплений вояжничого настрою а так само про критичне положення короля треба уважати за перекручене фактичного стану річи. Фактично в посліднім тижні не зйшло нічого, щоб могло дати причину до алярмуючих вістей.

Білгород, (Кб). Вчора рано відбулися збори, які мали на цілі запротестувати проти сербського процесу о зраді стану в Країці. Збори, в яких брали участь близько 5000 людей, ухвалили революцію в якій відперто клевети кинені на Сербію при нагоді процесу у Відні і Будапешті і звернено увагу Європи на сей процес, який приносить сором цивілізованому світові в 20. столітті. Відтак повітав збори присутній російський журналіст Мещерський в імені російського народу, який зумів удержати славянську солідарність. Збори відбулися зовсім спокійно.

Щоби її здійснити, він видумав таку комбінацію. Фаланстер має бути не одною більшою асоціацією. Він має складатися з великого числа малих асоціацій, які Фурієр називав серпами і кожда серія змінюється якою небуті віддільною галузю промислу. Кожда людина має бути рівночасно членом двайцяти, або трийці таких маленьких асоціацій — серпі та має по черзі переходити із одної серпі в другу, себто в протягу дня приймати ся за вісім чи десять ріжких робіт. В тій ріжнородності праці бачив Фурієр необхідне успівле привабної праці. Вони, після його думки, вдоволяють вроджену людську охоту до зміні заняття.

Він думав, що завдяки тим частим змінам люди не будуть ніколи томити ся, ні скучати.

(Дальше буде).

Найстарший товаровий дім **В. БАЛЬТЕСТЕР** Найстарший товаровий дім

Чернівці, ул. Головна (Енценберг'a) ч. 3.

Заложений в р. 1873.

Склад ц. к. у прив. фабрики товарів з альпаки і хіньского срібла В. Бахмана і Скі у Відні.
Склад капелюхів І. Генрика Іти у Відні, Йос. Піхлер і Синів в Грацу.

Телефон: число 301.

Склад черевиків Ф. Л. Попера в Хрудимі,

Ант. Чапека у Відні.

Лякерки, черевики і мешти.

Циліндри і кляки.

Ріжнородні Рукавички.

Панчохи і шкарпетки у ріжних красках.

Мужескі фракові сорочки.

Ковніарікі, маншети і хусточки до носа.

Вахлярі, цигарнички і пера струсеві.

Шовкові шалики.

Боя з пер.

Шовкові шарфи і відзнаки на баль.

Парфуми і мила, пудри, щіточки і гребіні.

Черевики до снігу і кальоши найліпшої сорти.

Самостійний склад **Саночок** із льобенської стали і феніксу по цінах фабричних. Ріжнородні деревляні **Скі** і всякі артикули для саночників.

Товари футряні і вовняні по знижених цінах, як також ріжні зимові артикули.

Рушниці, зброя і муніція.

УВАГА.

Котрий фактор від женін би ся зголосив, то получить велику надгороду грішми. Особливо котрий би ся знайшов щоби се одному факторови Фухсови, жидови зголосив, то так само за тое надгороду получить. Понеже той пан Фукс дуже славний чоловік є.

Адрес: I. A. poste restante Чернівці.

Термін до 5. III. 1909. 31 (2-2)

**Найлучше і вже випробоване
средство наревматизм єсть
NERVOL**

"Назва право забезпечена"
аптика др. Ю. Францоза

в Тернополі.

Се в знамените усмиряюче средство до натирания против всяких ревматичных болів, простудженій, ломяні костій, плеций і гістця і нервових недуг. Прошу уважати на напис "Nervol" і не принимати інших "Нервотонів".

Ціна фляжка 80 сот. 10 фляконів (фляшошко) 8 кор. в оплатою і опакованем.

Тисячки листів з подякою. — Висилка

2 рази денно до всіх країв.
В Чернівцях на складі у Шміда і Фонтана, в Селегіні в дрогоєрій медичинальній Стерншуса.

10 (-)

Друкарня тов. „Руска Рада“ в Чернівцях
пошукує

Практикантка.

Вимагає ся: укінчений 14 рік життя, укінчена I. класа гімназіальна або реальна, знане рускої і німецкої мови, і сувідоцтво лікаря, що петент є зовсім здоровий. — Близьші інформації у друкарні при улиці Петровича ч. 4.

Женю ся.

Красний бльондин 30 літ православної релігії, у ціарській за декретом службі в Чернівцях, 1.675 кор. річної плати, шукає собі жени учительки із матурою або іспитом. Може она бути ріжної релігії лиш не жидівскої, має бути дуже красна і гарний стан мати, без жадного маєтку лиш аби добре серце мала. Остаточно може бути її учителька, або навіть вдова без дітей до 30 літ, лиш аби мала маєток або готових грошей найменше около 20.000 К. готівкою. — Фотографія пожадана, відтак верне ся із її назад. Адрес: I. A. poste restante. Чернівці Термін від 1 марта 1909.

Найперше і найбільше буковинське етаблісема в тій галузі.

**Хемічна пральня і фарбарня
ДАМСКОЇ і МУЖЕСКОЇ ТАРДЕРОБИ,
уніформів і ріжнородних матерій, як: футер, матерій на
меблі, гардинок, занавісок, портиєр, рукавичок Glacé
і корунок.**

Специальності: Хемічна пральня і фарбарня шовків найліпшої сорти. Ваірцева фарбарня і знаменита пральня фіранок ріжного роду.

САЙФЕРТ і ТУЧАПСКИЙ, Чернівці

Централка:

Філія:

ул. Крученя ч. 1а

ул. Руска ч. 15.

теперішня ул. Дра Райса

Мірні ціни.

Виконане без закиду.

169 (-) Замовленя з провінції сейчас.

— Цінники даром і оплатно.

Доставці для буковинського звязку урядників

Міжцер & Шехтер, Чернівці

Ринок (напротив буковинської щадниці)

поручають свій богато асортований склад осінніх і зимових артикулів: **Капелюхи з льо ену, фільцу і плішу**, з ц. к. надвірних фабрик капелюхів В. Плеса, Антона Піхлера, І. Гікля Синів, як також італійської фабрики капелюхів G. Borsalino. **Шапки з льодену, футра і сукна** ріжного роду. — **Плішові і суконні чепці** (капузи) для дітей. — **Шалі і хустки** з женілії, вовни і шовку. — **Біле** для панів і дітей, біле і у красках, ковніарки, маншети, краватки, обгортки, рукавички, панчохи, шкарпетки, шельки, палички і камізельки. — **Великий склад** черевиків, найелегантніше виконане, для панів, пань і дітей, як також американські черевики так звані Goodyear Welt. — **Найбогатший вибір** у товарах **футряних і волічкових** ріжного роду. — **Артикули для саночників.** — **Артикули до подорожі** — **Коци** плішові і з верблюдової вовни.

Правдиві петербургскі кальоши.

Замовленя з провінції дешево і сейчас.